

GEORGE CORBU

Născut la București (17.08.1940), unde a absolvit Facultatea de Științe Juridice și Cursuri Postuniversitare de Drept Internațional Public și a lucrat ca jurist. Membru al Clubului Epigramiștilor Bucureșteni „Cincinat Pavelescu”, membru (și președinte) al Uniunii Epigramiștilor din România, membru al Uniunii Scriitorilor din România, membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova.

A publicat cel puțin 25 de cărți (poezie, epigramă, istorie literară, antologii literare, traduceri, îngrijiri de ediții, biblioteconomie), între care: „Corbigrame” (epigrame, I - 1995, II - 2003), „Ace la purtător” (epigrame, în colaborare, 2002), „Duelul sutei de sonete” (Mircea Trifu & George Corbu, 2012); „Epigramiști români contemporani.

Mic dicționar” (în colaborare, 2002), „Antologia epigramei românești” (în colaborare, ed.I - 2004, ed.a- II-a - 2007). A scris peste 145 de prefete, postfete, studii introductive și prezentări pe ultima copertă a unor cărți.

Este inclus în peste 100 de volume colective de umor.

Mie însumi (1)

Ca român sunt optimist:
Sufăr trainic, deci exist!

Iubitei

Pe-ntinderea iubirii, adâncă,
Am fost un val, ai fost o stâncă.

Unui critic literar

Citește mult și-apreciază:
„Sub orice critică”... semnează.
Planeta albastră
Când planeta e albastră,
Cum să fie soarta noastră?

Unui ajuns

Te-au înălțat în rang.
Pe când mai sus - în ștreang?

Declarație de supunere

Ajunsă-n Parlament și în Guvern,

În fața ta, Prostie, mă prostern!

Noi și drepturile omului

Multe drepturi; între ele
Dreptul de-a urla la stele...

Destin

De-ncerc să pun un punct pe i
Sar toți pe mine: nu co(r)bi!

Cenușăreasa

Nu sunt simple aparențe,
E-adevăr universal.
Epigrama umblă-n zdrențe,
Oda, în costum de bal!

Epigrama

Epigrama, gen etern,
Cu sclipire de sifid,
N-ar ținti în subaltern,
De-ar putea lovi în șef.

Mie însumi (2)

Devizei mele absolute
Îi caut încă edificiu:
Deși voiam să-mi fac virtute,
Din muncă mi-am făcut un viciu!

Mie însumi (3)

Iubita, când din ochi o sorb,
Eu nu știu sigur dacă-s corb
Ori vultur, papagal sau cuc
Chiar dacă par un guguștiuc.

Unui critic

E stăpân pe meserie,
Pe deasupra, om de fier,
Când începe el să scrie,
Toate operele pier!

Constat

De la case mari de piatră
La bordeie de chirpici,
Tot aceiași câini ne latră
Și ne arde-același bici.

Politica atotdominatoare

Și-n lumea animală, tristă,
Politica-i de tot bizară:
Pe când albina-i monarhistă,
Furnica este proletară.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Exercițiu de logică politică

Paradoxul - eu l-accept,
Chiar când alții pot să-l nege:
Statul ăsta-i stat de drept
Dominat de fără-de-lege!

Realități geopolitice

Sunt două state românești;
Dacă-ai uitat din care ești,
Să nu te duci la ghicitoare -
Întreabă-l pe Ștefan cel Mare.

Peisaj

De privești acest decor,
Răsufllarea ți se taie:
Lângă-un țap ispășitor
Paște calul de bătaie!

Excelsior

În universul policrom,
De când e lumea, omu-i om!
Dar nu-i ajunge-o veșnicie,
Să fie și de omenie!

Invocație

Popor român mult talentat,
Ai merita o altă soartă,
De vreme ce ai transformat
Chiar și corupția în artă!

Introspecție

De-am putea să fim eroi,
Învingându-ne pe noi,
În oglinda orișicui
N-am zări decât statui.

La medic

La medic mergi ca la oracol...
Ieșind de-acolo poți să speri
Că nu mai ai nici un obstacol
Spre lumea fără de dureri!

Unui plagiator

Mă pregătesc de pe acum
Să apăr noul tău volum,
Deși nu-s critic reputat:
Am un cuvânt... ca avocat.

Femeile

Când e vorba de femei
Relativul absolut e:
Deci s-aplică, dragii mei,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Regula cosi fan tutte.

Colegială

Cu băiatul meu Costel
Mă-nțeleg destul de bine.
Eu fac teme pentru el,
Iar el doarme pentru mine.

Adorație

Ador și nu din vreun îndemn,
Ci din pornire-adevărată -
Și Mânăstirea dintr-un lemn
Și omul cel dintr-o bucată.

Continuitate

Suntem de-aici - o lume știe -
Nu doar de veacuri douăzeci!
Pământu-i pentru noi vecie,
Pentru dușman - un loc de veci!

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*